

Dominicanen Huissen

14e zondag door het jaar:

Zacharia 9: 9-10; Mattheüs 11: 25-30

5 juli 2020,

Antoon Boks OP

De zomer is twee weken geleden begonnen, het zijn niet meer hele warme dagen. Vanaf 1 juli 2020 mogen we weer met meer mensen samenkomen, ook hier in de kapel. We verlangen niet alleen naar vrede, maar vooral ook naar het einde van de dreiging van het corona-virus, en dat blijft voorlopig nodig en wij als de verantwoordelijke mensen die wij zijn, kunnen daaraan bijdragen door de vastgestelde maatregelen in acht te blijven nemen. In het gezicht van de werkelijkheid, wat is de kracht van een droom eigenlijk?

De eerste lezing is bekend, geciteerd in Mattheüs bij de openingsprocessie van de Palmzondag liturgie, de intocht van Christus in Jeruzalem. Zacharia stelt zich een koning van Israël voor iemand die een vreedzaam koninkrijk zal stichten. Deze heerser zal komen en vrede stichten die zich zal uitstrekken tot de uiteinden van de aarde. In een commentaar heb ik gelezen, dat de oorspronkelijke Hebreeuwse tekst is geschreven op een manier die suggereert dat God zorgt voor die vrede. Hij heeft geen vijand in de strijd moeten overwinnen omdat God de strijdwapens, paarden en bogen en ander oorlogstuig heeft verwijderd. God heeft een heerser voor Zijn volk gestuurd om vrede te verklaren - een vrede die God heeft gevestigd. God zal het laten gebeuren. In het licht van de zwakte en kwetsbaarheid van Israël, wie anders dan God had de voorwaarden voor vrede kunnen vaststellen? Voor welke doeltreffende oorlogswapens had het zwakke Israël kunnen zorgen? En de wapens van Efraïm en al die andere machtige naties zijn er niet meer: hun wapens werkten niet om hun permanente vrede te geven.

De visie van Zacharia herinnert ons eraan dat geweld van welke aard dan ook niet de manier is om persoonlijke, gemeenschappelijke of internationale problemen op te lossen. De profeet geeft hoop aan degenen die werken voor vrede in situaties die hopeloos lijken. Geen enkele poging tot vreedzame oplossing is hopeloos, want God moet er voor zorgen en als we dit geloven dan moeten we samenwerken met het goddelijke verlangen en plan. We moeten God uitnodigen door middel van onze gebeden en het oprechte verlangen om vrede te sluiten in ons hart. Dan kunnen we onze uiterste best doen om vrede te sluiten overal waar die afwezig is. We weten waar Gods hart ligt. We werken niet op ons zelf, maar hebben God in ons hart.

De tekst uit het evangelie van vandaag bevat drie elementen: een gebed van dankzegging voor wat God heeft geopenbaard, een verklaring waarin de identiteit van Jezus wordt verkondigd en tenslotte een uitnodiging om zich tot Jezus te wenden. Terwijl de tekst van vandaag een sterke aantrekkingskracht heeft op iedereen die lijdt onder de zware eisen van het leven, is het oorspronkelijke gevoel ervan vrij specifiek. Mensen die bekend zijn met Bijbelse literatuur zullen deze teksten herkennen als afkomstig uit de Wijsheidstraditie van de Hebreeuwse bijbel: God biedt een nieuwe wijsheid aan degenen die Jezus horen, maar velen accepteren het geschenk niet. De passage van vandaag komt na verhalen van afwijzing. Jezus heeft zojuist de religieuze leiders en de leiders in de steden van Galilea, die zijn woord hebben verworpen, aangepakt. Zij waren de slimmeriken die dachten dat ze al wisten wat ze moesten weten. In hun trots en gebrek aan nederigheid negeerden ze de wijsheid die God in Christus bekend maakte. Dit waren ook de religieuze leiders waarvan veel mensen dachten, dat ze God en zijn wegen kenden. Degenen die Jezus verwierpen waren degenen naar wie veel mensen zich gewend hadden om te weten hoe zij zich moeten gedragen, hoe ze moesten leven in overeenstemming met Gods wil. De 'wijze en geleerde mensen' herkenden God niet; hoe wijs waren ze eigenlijk?

Matteüs neemt dit motief over om naar Jezus te wijzen als Gods wijsheid die mens is geworden. Jezus spreekt tot degenen die soms bang zijn voor de zware last van de religieuze wetten. Wijsheid komt niet voort uit onze eigen inspanningen of studie; mensen krijgen het van God. Jezus' weg en zijn woorden zijn Gods gave van wijsheid aan degenen die het willen ontvangen. Ons wordt gevraagd om te bepalen wat de wijze en wat de dwaze manier van leven is. Jezus aanvaarden is kiezen voor de wijze manier van leven.

We hoeven geen lange lijst van regels te accepteren die alle omstandigheden van het leven dekken. Dat zou te veel zijn om te lezen en nog moeilijker om na te volgen! We worden uitgenodigd om door Jezus' ogen naar de wereld te kijken, om Zijn wijsheid te aanvaarden. Voor Hem zijn we allemaal zonen en dochters van God. We zien er allemaal anders uit: van zwart naar wit en alle bruine kleuren daar tussen en we spreken niet dezelfde taal, maar we hebben dezelfde ouder: God die van ons houdt. We zijn geen vreemden voor elkaar, we zijn lid van dezelfde familie. De wijsheid van Jezus nodigt ons uit om elkaar als zusters en broeders te behandelen. Daarvoor hoeven we geen universitaire diploma's in ethiek of psychologie voor te hebben. Iedereen kan leven als echte wijze mensen als we op deze manier handelen. We mogen elkaar misschien niet altijd, maar met Gods genade streven we ernaar om te zijn zoals Hij met een zachtmoedig en nederig hart. Zijn leven en zijn woorden hebben ons geleerd wat ware wijsheid is. Jezus prijst God vandaag omdat God die wijsheid toegankelijk maakt voor iedereen die Jezus accepteert. Moge dat werkelijkheid zijn alle dagen van ons leven.